

Ár 2010, mánudaginn 13. desember 2010, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Áslaug Árnadóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Jóhann Tómas Sigurðsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Guðlaug B. Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 34/2010**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 20. september 2010 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 17. september 2010. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 21. september 2010, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust þann 18. október 2010. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 21. október 2010, og henni gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir frá sóknaraðila bárust þann 9. nóvember 2010. Varnaraðili gerði athugasemdir við athugasemdir sóknaraðila þann 16. nóvember 2010.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 26. nóvember, 3. og 13. desember 2010.

II.

Málsatvik.

Þann 9. desember 2005 gaf A út skuldabréf til varnaraðila með veði í lausafé og sjálfskuldarábyrgð að fjárhæð 3.637.770 kr. Samkvæmt skuldabréfinu tókst G á hendur sjálfskuldarábyrgð á greiðslu lánsins. Bifreiðin R var veðsett til tryggingar skilvísri og skaðlausri greiðslu og undirritaði sóknaraðili skuldabréfið sem veðþoli.

Skilmálum veðskuldabréfsins var breytt þann 15. desember 2005 þegar B urðu skuldari. Undir yfirlýsingu vegna breyttra skilmála ritar sóknaraðili sem sjálfskuldarábyrgðaraðili.

Hefur varnaraðili hafið innheimtuaðgerðir gegn sóknaraðila sem sjálfskuldarábyrgðaraðila á grundvelli umrædds skjals.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að „nefndin staðfesti að meint sjálfskuldarábyrgð [sóknaraðila] sé ekki til staðar, enda ritar [sóknaraðili] á skuldaskjalið sem veðþoli og á yfirlýsingu fh. B sem framkvæmdastjóri.“

Sóknaraðili rökstyður kröfu sína með því að hún riti ekki á skjalið sem sjálfskuldarábyrgðaraðili, heldur sem veðþoli. G riti á skuldaskjalið sem

sjálfskuldarábyrgðaraðili og sé hans getið í meginmáli skjalsins sem sjálfskuldarábyrgðaraðila og sé skjalið samið af varnaraðila. Sóknaraðili hafi aðeins ritað á yfirlýsinguna sem framkvæmdastjóri B og riti G á yfirlýsinguna sem vottur. Umræddri yfirlýsingu hafi ekki verið þinglýst og sé hennar ekki getið í skuldaskjalinu, en því hafi verið þinglýst.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfum sóknaraðila verði vísað frá nefndinni. Til vara krefst varnaraðili þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Aðalkröfu sína byggir varnaraðili annars vegar á því að varnaraðili eigi ekki aðild að úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki og því heyri ágreiningur málsaðila ekki undir starfssvið nefndarinnar, sbr. 3. gr. samþykktu fyrir nefndina, en samkvæmt ákvæðinu sé það skilyrði að kvörtun sé vegna viðskipta við fjármálafyrirtæki sem aðild á að nefndinni. Varnaraðili eigi ekki aðild að þeim samtökum sem stóðu að samkomulagi um starfrækslu nefndarinnar og hafi ekki orðið aðili að nefndinni við það að aðild félagsins að Sambandi íslenskra tryggingafélaga færðist yfir til Samtaka fjármálafyrirtækja 1. janúar 2007, enda fari starfsleyfi varnaraðila eftir lögum um váttryggingastarfsemi en ekki lögum um fjármálafyrirtæki. Þá hafi varnaraðili aldrei sótt um að eiga beina aðild að nefndinni, sbr. síðari másl. 1. gr. samþykktu fyrir nefndina. Skylduaðild fjármálafyrirtækja að nefndinni skv. 19. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002 hafi ekki þýðingu þar sem varnaraðili teljist ekki fjármálafyrirtæki í skilningi laganna.

Hins vegar byggir frávísunarkrafa varnaraðila á því að ágreiningur sá sem er tilefni kvörtunarinnar sé nú þegar til úrlausnar hjá sýslumanninum í Reykjavík, en aðfararbeiðni varnaraðila gagnvart sóknaraðila hafi verið tekin fyrir hjá sýslumanni 1. október sl. Samkvæmt d-lið 6. gr. samþykktu fyrir nefndina fjalli nefndin ekki um ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms. Þótt úrlausn ágreiningsmála hjá sýslumanni teljist ekki beinlínis til dómsathafna í þrengsta skilningi verði ekki fram hjá því litið að úrlausnir sýslumanna um framgang aðfararbeiðna fari eftir réttarfarsreglum sem kveðið sé á um í aðfararlögum nr. 90/1989. Verði því að telja ágreining milli tveggja eða fleiri aðila, sem sé til úrlausnar hjá sýslumanni á grundvelli laga er varða fullnustugerðir verði jafnað við ágreiningsmál sem séu til meðferðar almennra dómstóla í skilningi d-liðs 6. gr. samþykktanna. Bendir varnaraðili á að ágreiningi um ákvarðanir sýslumanns verði skotið til úrlausnar héraðsdómara samkvæmt því sem nánar greinir í 14. kafla laga nr. 90/1989. Að auki geti almennt ekki farið saman að sama ágreiningsefni sé til úrlausnar bæði hjá sýslumanni og nefndinni, slíkt fari í bága við málsmeðferðarreglur réttarfars og stjórnarsýsluréttar.

Varakröfu sína styður varnaraðili við að sóknaraðili hafi með skýrum og ótvíræðum hætti áritað yfirlýsinguna með eignnafni sínu um að hún samþykki að takast á hendur sjálfskuldarábyrgð á skuldinni og eigi staðhæfingar hennar um annað ekki við nokkur rök að styðjast. Þá hafi verið óþarfi að þinglýsa umræddri yfirlýsingu um skuldskeytingu og hafi það enga þýðingu varðandi óskipta ábyrgð B og sóknaraðila á greiðslu skuldarinnar. Því beri að hafna kröfum sóknaraðila fyrir nefndinni.

VI.
Niðurstaða.

Í 1. gr. samþykktá fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki frá 8. júní 2000 segir að úrskurðarnefndin starfi samkvæmt samkomulagi á milli viðskiptaráðuneytisins, Sambands íslenskra viðskiptabanka, Sambands íslenskra sparisjóða, Samtaka verðbréfafyrirtækja, Sambands lánastofnana og Neytendasamtakanna. Þá segir að einstök fyrirtæki geri átt aðild að nefndinni. Í 3. gr. samþykktá fyrir úrskurðarnefndina er fjallað um starfssvið nefndarinnar. Samkvæmt greininni geta viðskiptamenn fjármálafyrirtækja sem eiga aðild að nefndinni snúið sér til nefndarinnar með kvartanir vegna viðskipta við þau. Samkvæmt a-lið greinarinnar tekur nefndin til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining á milli fjármálafyrirtækis eða dótturfyrirtækis slíks fyrirtækis annars vegar og viðskiptamanns hins vegar, enda sé samningssamband milli aðila.

Kröfum sóknaraðila í máli þessu er beint gegn F, en F er váttryggingafélag sem starfar samkvæmt starfsleyfi sem gefið er út á grundvelli laga nr. 56/2010 um váttryggingastarfsemi. Varnaraðili er því ekki fjármálafyrirtæki og á því ekki aðild að úrskurðarnefnd um viðskipti með fjármálafyrirtæki, enda hefur hann ekki sótt um aðild að nefndinni á grundvelli síðari málsl. 1. gr. samþykktá fyrir nefndina. Ákvæði 19. gr. a laga um fjármálafyrirtæki breyta engu um aðild varnaraðila að nefndinni.

Samkvæmt framansögðu er það utan starfssviðs nefndarinnar að fjalla um framangreindan ágreining sóknaraðila við varnaraðila og er því óhjákvæmilegt þegar af þeirri ástæðu að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 13. desember 2010.

Áslaug Árnadóttir

Geir Arnar Marellsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir